

REPORTAGE

Koen van Limpt heeft **niet bezuinigd** op maatregelen om brand en verstikking te voorkomen. Veiligheid krijgt veel aandacht.

Heel dikke voldoende voor veiligheid

VIER jaar geleden besloot de familie Van Limpt haar vleesvarkensbedrijf uit te breiden met zeugen. Er kwam een stal voor 1.350 zeugen, vanwege het bouwblok uitgevoerd als etagestal. “We wilden zelf de kwaliteit van de biggen bepalen en als het nodig is direct aanpassingen kunnen doorvoeren”, vertelt Koen. Het is een prachtige stal: degelijk, praktisch en netjes afgewerkt.

Bij het stalontwerp had veiligheid een hoge prioriteit. “We willen er alles aan doen om brand of verstikking te voorkomen.” Het besef dat de gevolgen enorm zijn, maakt dat over alle risico's goed is nagedacht en niet is bezuinigd op installaties en werkwijzen. De stal is nu vier jaar oud en Van Limpt gaat met verzekeraar

Interpolis na of de maatregelen goed werken. Met technisch specialist Berry Looijen en agrarisch specialist Emile van Nieuwenhoven bespreekt hij ervaringen en hij hoort ook over nieuwe ontwikkelingen.

Twee compartimenten

Veiligheid begint bij het ontwerp van de stal. Een deel van de elektrische apparatuur staat in een aparte, brandvrije technische ruimte. De stal heeft een brandmuur om opgedeeld te worden in twee compartimenten. Het is een etagestal, wat de constructie complexer heeft gemaakt. De stal kent compleet gescheiden luchtkanalen met twee keer twee luchtwassers. Brandwerende deuren maken dat vuur minimaal 60 minuten tot één comparti-

ment beperkt blijft. Buizen en leidingen door de brandmuur heen zijn voorzien van speciale pasta en een manchete die bij een bepaalde temperatuur de buis afknelt.

De stal heeft een brandmeldinstallatie. Voor de waarneming worden de temperatuurmeters in de afdelingen gebruikt. Op zich prima, aldus Van Nieuwenhoven, maar de ideale hoogte voor het klimaat is niet de ideale hoogte voor brandmelding. Hij adviseert aparte melders te installeren.

Af en toe wordt het hele klimaatsysteem getest, maar niet op vaste tijden. “We krijgen bijna elke dag wel een melding van iets, bijvoorbeeld als een afdeling leeg is gekomen en dat niet op de klimaatkast is aangepast.” Alles zit op één systeem, ook de voercomputer. Daar zit wel een vertragings-tijd tussen omdat het minder spannend is. Bij klimaatuitval komt er direct alarm. Het advies is: elke acht weken het hele systeem testen en controleren.

Semafoon is veiliger

Als het misgaat in de stal moet de varkenshouder een alarm krijgen. Van Limpt heeft volgens Looijen het veiligste alarmsysteem beschikbaar, namelijk Agro Alarm, via een satellietverbinding en een meldcentrale. Op de hoek van de stal staat een satellietontvanger met een lijn-

De voeler in de afdeling wordt gebruikt voor regeling van het klimaat, maar ook voor een melding bij brand. Twee aparte voelers is beter.

FOTO'S: BERT JANSEN

PROFIEL

Naam: Koen van Limpt (26). **Plaats:** Reusel (N.-Br.). **Bedrijf:** In een vof van de familie een bedrijf met circa 1.350 zeugen en 10.000 vleesvarkens. In 2012 is gestart met zeugen. De Danbred-zeugen worden geïnsemineerd met de PIC 408. Van Limpt levert de vleesvarkens aan Vion. Het bedrijf voert geen dieren aan en fokt via een rotatiekruising eigen gelten. Per jaar worden ongeveer 34,5 biggen per zeug gespeend. Koen is verantwoordelijk voor de zeugen, zijn vader en broer voor de vleesvarkens en de mestafzet. Op het bedrijf zijn, naast de eigenaren, nog drie mensen werkzaam.

bewaakte verbinding. “Een duurder systeem, maar we willen het bedrijfszeker hebben.” Van Limpt schat €1.000 per jaar extra kwijt te zijn, afhankelijk van het aantal meldingen dat het systeem geeft. Als extra beveiliging heeft hij een zogenaamd Octalarm achter de hand, mocht zelfs de satellietverbinding uitvallen.

De zwakste schakel is de alarmontvangst via mobiele telefoons. Ze maken nu gebruik van vijf nummers: vier mobiele telefoons via één mobiel netwerk en een vaste lijn. Daarnaast wordt de installateur en als laatste beveiligingsbedrijf Pinc Agro gebeld als niemand aanneemt.

Berry Looijen, Koen van Limpt en Emile van Nieuwenhoven bespreken de instellingen van de klimaatapparatuur.

De mobiele netwerken die naar de ondernemers zelf bellen zijn niet met 100% zekerheid bereikbaar, zeker niet bij een grotere calamiteit. Een semafoon erbij is dan een veiligere optie. “Maar een extra apparaatje meenemen is niet handig”, vindt de varkenshouder. Er is een nieuwe netwerktechniek in ontwikkeling (LoRaWAN) met een melder in de vorm van een horloge. Van Limpt wil daar zeker naar kijken als het zover is. Tot die tijd verhogen abonnementen bij twee providers de zekerheid.

Aggregaat onder belasting

Een onmisbare back-up als onverhoopt de stroom uitvalt, is het noodaggregaat. Op het bedrijf staan er twee: één in de nieuwe stal, één voor de vleesvarkens. Zoals het hoort, staat het aggregaat in een afgeschermd ruimte met een aparte luchtinlaat en rookafvoer. Elke maandag tussen de middag start het aggregaat automatisch op om een half uur test te draaien. Er is één verbeterpunt: het apparaat draait niet onder belasting. “We hebben dat wel gedaan, maar dat was niet goed voor de klimaatkastjes”, herinnert Van Limpt zich. Looijen benadrukt echter het belang ervan

omdat het relais, dat bij de omschakeling naar noodstroom betrokken is, kan blijven hangen. “Het hoeft niet elke keer, maar toch wel een keer per twee maanden.”

De deskundigen van Interpolis stellen dat Van Limpt zeer tevreden mag zijn over het veiligheidsniveau van het bedrijf. Veiligheidsbeleving zit bij deze ondernemers tussen de oren. De varkenshouder benadrukt: “Maatregelen worden niet genomen omdat het moet, maar omdat we er zelf het belang van inzien.”

René Stevens

De plaatsing en aansluiting van het noodaggregaat zijn een schoolvoorbeeld. Het bedrijf heeft twee aggregaten.